

Den evige trekant — — —

Erling Haaberg

MED TELT OG POSE I PÅSKEN

Av Kjeld Bugge

Før krigen var det blitt nokså alminnelig å ta påsketuren med telt og reinskinnspose. Nu er det dessverre ikke så mange som tar slike turer. Etter min mening er dette den beste og mest tilfredsstillende form for påsketur, og jeg vil derfor gjerne skrive noen ord for å oppfordre særlig ungdommen til å prøve det. Jeg kan ikke se at årboken har inneholdt noe slikt i de bindene jeg har.

Folk som ikke har prøvd en posetur, vil lett tro at bare hardhauser kan legge ut på telttur om vinteren, men intet er mere feilaktig. Er man bare i god kondisjon, kan hvem som helst legge i vei hvis utstyret er i orden og man er litt orientert om hvordan turen bør legges an.

I 1929 leste jeg en avisartikkel av oberst Karl Roll og fikk lyst på en slik tur. Siden har jeg foretatt flere turer og har fått litt erfaring. Jeg kjenner flere som endog har tatt med seg sin kone, med det resultat at kona hver påske maser på ny telttur.

Jeg har truffet folk alene med telt i påsken eller 3 opptil 5 sammen, men 2 eller 3 er nok det beste. Jeg har prøvd posetelt, pyramidetelt og mønetelt, alle helsydd, og tror jeg vil anbefale mønetelt. Poseteltet blir så lite, at det lett dugger innvendig. Det møneteltet jeg brukte var $1,80 \times 1,40$ m. og veide 3,7 kg. Av dunlerret kan du lett sy deg et selv, og det bør ikke veie over 2 kg. Som plugges brukes skiene eller 1 a n g e plugges, og som stenger stavene, eventuelt sammenbundet for å få passe lengde. Du kan få

regn i påsken, og det er godt å ha med et oljelerret eller en plasticduk under posen.

Posen bør være av reinsdyrskinn. Vinterskinnet av voksne dyr er best, men da veier posen 4—5 kg. Høstkalv er lettere og er varm nok i påsken. Posen bør syes etter skuldrene og med hette. Glidelås vil jeg ikke anbefale. Det kan ise fast, klærne kiler seg fast i det, eller det kan gå istykker. Knapping er best. Hårene må selvsagt vende ut. Før er unødvendig. Min første posetur gikk jeg forresten med dunpose og frøs ikke, men et par aviser under baken anbefales.

Bagasjen kan man enten ta i sekk eller i sekk og pulk. Pulken kan en trekke selv eller ha en bikje. En hårdfør hund med en god sele er en kostelig kamerat og en god følgesvend, men i dyp løssne er den mindre verd. Tar du alt i sekken, bør den ikke veie over 23 kg. Litt øm i skuldrene blir du de første dagene, men det går fort over. Litt fortere går nok de fleste uten pulk selv med bikje til å trekke den, men i pulken kan du ta med mange bra ting som du må sløyfe hvis du bare har sekk. Jeg har brukt en lett, selvlaget pulk. Den er 1 meter lang, 25 cm. bred og 18 cm. høy med 7 mm. tykk ekebunn bøyd opp som slede foran med en solid bærelplate av ek hengslet foran. I platen festes en 2 m. lang solid bambusstang i en krok nederst på platen og med en rem øverst. Stangen festes nederst i meisen med en svirvel, slik at pulken kan velte uten ubehageligheter for skiløperen. En liten midtribbe av ek hjelper styringen. Pulken går som en unge i skisporet. Sidene og toppen av pulken er av alminnelige tynne bord på et sterkt sjelett og oversiden bøyes ned mot bæreflaten på samme måte som bunnen. Lokket er til å ta helt av, men festet i lenke, så det ikke blåser bort på fjellet. Åpningen må være stor. Holder du god fart, kan du stå i ganske sterke sideskråninger uten at pulken velter, men velter den, er det bare å kjøre videre til den velter den riktige veien igjen. Den tåler en kraftig trykk. Litt trening må du ha for å «lure» pulkstangen, så den ikke stumper deg bak nedover bakke.

Når det gjelder klærne, så husk at det er ille å fryse, men verre å bli overvarm og svett. Stormasket strikket trøye av hardtvunnet bomullsgarn (brynje — f. eks. Henrik Bruns modell), suger ikke til

seg svetten, og er best nærmest kroppen. Knebukse (knickers) er bedre på tur enn strekkbukse, som er til annet skibruk, hindrer full bevegelsesfrihet, og letter gjør deg våt på knærne. Dunlerrets anorakk med hette og snøring og lange dunlerrets overtrekksbukser anbefales. På foten ustoppete ullstrømper og ustoppete ullsokker og vel tilgatte støvler med løse tåladder av vindtøy. De holder støvlene tørre og varme og går inn i alle slags bindinger. Jeg anbefaler også østerdalslegger eller v i d e, bløte lærgamasjer til under kneet, ikke gamasjer. Videre bør man ha islender, varm skyggelue med gode klaffer, ullvotter med overtrekk av vindtøy og skjerf av ullflonell. Jeg har som regel gått mine turer uten klæsskift, med brynje, men strømpeskift får man aldri nok av. Legg støvlene i bunnen av posen om natten, ellers risikerer du at de er isbelagt inni om morgenen. Ta islenderen og nye strømper på om natten. Finnsko er gode å ha i teltet, men hvert gram teller.

For eventuell reparasjon av ski medtas jerntråd, syl, liten nebbtang, stålstifter, og for stavene: tjærebånd, tynn svinerem og nagler. Brekker du skituppen, legges den under den andre bruddenden og stiftes fast. Reserveskitupp er lite egnet i løssne, men er ellers god å ha og veier lite. Husk å tjærebre skiene, oversiden vokses. 10 meter snøre tas med, og husk hull i skituppene.

En lett sportsprimus til å koke i, parafin og sprit eller Metatabletter, militært kokekar (liten stekepanne av aluminium), termos, drikkekopp av knøved, stearinlys, solid kniv, skje og gaffel, lett spade av aluminium eller bjerk med lite skaft, kart, kompass (hver sitt), reservesnebriller, litt apotek (jodd, gazebind, hjortetalg for helene, smøring for ansiktet), og en klunk brennevin (men ikke før du er i posen for natten).

Har du plass for et skiseil, er det intet som er morsommere. Det er lett å lage, men husk kikkhull i seilet. Nisten bør være konsentrert, fet og lett i vekt, knekkebrød, kjeks, havregryn, smør, flek, hvite bønner (porc & beans), tørret kjøtt (pemikan), ferdiglaget stek uten ben, tørret frukt, sjokolade, honning, Sætres Fangst og Polar anbefales, 4 pakker er nok for hele påsken.

Tilslutt noen generelle råd som bør huskes (selvom nybegynnere kanskje vil si at det er da selvsagt):

Skill aldri følge,
lemp farten etter den minst øvde,
sett aldri uvørrent utfor om du er aldri så flink (brukne ski er
ikke morsomt langt innpå fjellet),
vær forsiktig i skimmert lys og tussmørke,
gå deg tørr for svette før du slår leir,
hold maven og lendene godt beskyttet,
hvis uværet bryter løs, slå da straks leir, ihvertfall før noen
begynner å bli slitne.

I snødrev peiler bakerste mann kursen etter kompasset.

Det er mange lette turer å ta med telt i påsken. Syltraktene er godt egnet. Min første tur var fra Fokstua gjennom Rondane til Lillehammer, en lett og pen tur, som jeg alltid husker med glede. Det forbyr seg selv å gå på toppene med over 20 kg. på ryggen, men maken til påske får du aldri, som når du går med pose og telt. Du går lett 3—4 mil pr. dag selvom du er en ganske alminnelig turløper, og du behøver aldri være redd for uvær eller for å fryse når du har med telt og en god pose. De fleste av påskedagene får du godvær. Planlegg turen godt på forhånd, ta noen treningsturer i hjemlig terreng, studer kartet før turen og anslå dagsmarsjene og noenlunde leirplassene, som bør ligge i lavlende, i lé og gjerne i litt krattskog.

God tur!

OM TI ÅR?

Av F. H.

Det er en fin solskinsdag i mars. — Vårsolen tar såvidt knekken på noen kuldegrader, der den strømmer inn gjennom de svære vinduer hos Hansen & Co. Utenfor ligger snøen og lyser bortover takene. Det er nettopp en av disse vidunderlige vårdager, da en helst ser seg hensatt til de vide, hvite vidder og lar tidens intense jag skjøtte seg selv en stund.

Direktør Hansen sitter og studerer dagens produksjonsprogram for sin helautomatiske fabrikk. Herr Hansen, som er oppfinner av en ny type støydemper beregnet på motorer med større hastigheter enn de vanlige jet-motorer til taxifly, ser på dagens produksjonsdiagram at 6000 stk. skal være ferdige til kl. 15.33, uten å være rørt av hånd. Hansen nikker tilfreds og blir sittende og se ut gjennom vinduet. Han er et av disse mennesker som enda er i stand til å koble av. Han tenker også på sine medmennesker. Derfor ga han seg til å spekulere ut disse støydemperne, som har vist seg høyaktuelle og derfor har hatt slik enorm suksess. . . . Den vakre vårdagen gir ham en plutselig innskytelse. Han griper telefonen og avtaler skitur med sin frue. En halv time senere løfter den nye, flotte autogiroen seg fra bygningens flate tak. Etter å ha innstilt de nødvendige peileapparater og kontaktet radarstasjonen på Gråkallen, slår Hansen over på automatpiloten og setter kursen mot Trollheimen.

De blir enige om å lande på Blåhø's topp. Terrenget ser innbydende ut med jevnt skrånende snøflater på vestsiden av toppen. Etter å ha tatt ut det de trenger til skituren, fjernstyrer herr Hansen